

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

Kenmerk :

**BESLUIT VAN DE RAAD VAN HET BIPT
van 19 juni 2006
met betrekking tot
de invoering van adsl2+ bijlage M als technologie die wordt
toegestaan in het kader van het BRUO**

Inhoudsopgave

Retroacta.....	3
Antwoorden op de openbare consultatie.....	3
Besluit.....	4
Beroepsmogelijkheden.....	5

RETROACTA

In zijn besluit van 9 november 2005 met betrekking tot het aanbod BRUO 2006 had het BIPT de toepassing van de bijlagen L en M toegestaan, onder het voorbehoud dat de Task Group Spectrum Management de nadere regels daarvan zou bepalen. Dankzij die varianten van adsl2+ kan aan specifieke behoeften van de gebruikers worden voldaan:

- bijlage L gebruikt een specifieke modulatie van het online signaal om de mogelijke afstand te vergroten tussen de eindgebruiker en de apparatuur van de operator; de bijlage dient om verre abonnees in afgelegen gebieden te bedienen
- bijlage M gebruikt de frequenties die normaal voor de telefoonaansluiting worden gebruikt om het spectrum van het signaal vanwege de eindgebruiker uit te breiden en zo een grotere transmissiesnelheid eraan te geven naar het netwerk van de operator (upstreamsnelheid).

Bij de Task Group Spectrum Management is geen enkel voorstel ingediend in verband met het gebruik van bijlage L.

De besprekingen binnen de Task Group Spectrum Management over bijlage M hebben geleid tot twee uiteenlopende standpunten, die voorgelegd zijn aan een openbare raadpleging van 10 mei 2006 tot 1 juni 2006.

ANTWOORDEN OP DE OPENBARE CONSULTATIE

Belgacom, Mobistar, Scarlet en Tele2/Versatel hebben op de openbare raadpleging geantwoord.

De respondenten bevestigen hun standpunt dat uitgedrukt is tijdens de vergaderingen van de Task Group Spectrum Management; Belgacom is dus tegen een dergelijke roll-out en de drie overige operatoren zijn ervoor te vinden.

Op de eerste vraag over de concurrentiële positionering van adsl in geval van vermindering van de downstream (snelheid van het netwerk naar de eindgebruiker) is Belgacom van oordeel dat die snelheid de hoogste is in Europa en dat de kabeloperatoren die parameter op de voorgrond stellen om te proberen daarvan een prioritair element te maken in de keuze van de consument en dat elke vermindering dus een negatief element is in de keuzecriteria van die laatste. De overige operatoren menen dan weer dat de vermindering die door bijlage M wordt veroorzaakt, erg gering is in vergelijking met de standaard van 4 Mbps en dus voor de gebruiker niet merkbaar is.

Op de tweede vraag over de vraag vanwege de markt naar een verhoging van de upstream, is Belgacom van oordeel dat de vraag van de consument meer gericht is op de dekking, de downstreamsnelheid en de prijs. De drie overige operatoren vinden dat er een nichevraag is met betrekking tot de peer-to-peer toepassingen, alsook de behoeften inzake verschillende simultane telefoonverbindingen (in hoofdzaak op de KMO-markt).

Op de derde vraag in verband met het evenwicht tussen de kans op verlies van klanten door de vermindering van de downstream en op toename door de verhoging van de upstream, blijven de antwoorden vaag, waarbij diverse elementen worden overgenomen van antwoorden op andere vragen.

Op de vierde vraag over het alternatief SDSL, is Belgacom van oordeel dat adsl bijlage A een bevredigende oplossing is en dat een hogere upstream niet nodig is; twee antwoorden verwijzen naar de hogere kosten van BROBA SDSL, hetgeen niet relevant is in het kader van een voorstel tot wijziging van het BRUO, en een operator is van mening dat SDSL niet de downstreamsnelheid kan leveren die voldoende is voor KMO-toepassingen, waarbij tegelijkertijd verschillende telefoonverbindingen en internetgebruik nodig zijn; ook moet worden opgemerkt dat een SDSL-kaart typisch 24 modems integreert en dat het moeilijk is om voldoende klanten te bereiken om een toereikend aantal van die modems te gebruiken. Omdat ongebruikte modems kosten vertegenwoordigen die door de bestaande klanten moeten worden gedekt, verhoogt dit aanzienlijk en buiten de marktprijs, de kosten voor de aansluiting van die klanten.

Op de vierde vraag in verband met een afstandsbeperking ingeval de roll-out wordt toegestaan, vindt Belgacom dat dit niet de kern van het debat is; twee operatoren vinden dat een dergelijke roll-out in elk geval geen zin heeft op lange afstand, omdat de snelheid - downstream en upstream - sowieso ontoereikend zou zijn voor de beoogde toepassingen. De derde operator vindt een dergelijke beperking niet gepast.

In verband met bijlage L verduidelijkt Belgacom dat bijlage L een antwoord is op de vraag vanwege de politieke wereld en de markt om de breedbanddekking in België te vergroten en dat het daarover te geleger tijd opnieuw contact zal opnemen met het Instituut.

BESLUIT

Rekening houdende met de volgende elementen:

- de vermindering van de downloadsnelheid van de bestaande adsl-gebruikers als gevolg van de installatie van de adsl2+-lijn van bijlage M op dezelfde kabel is betrekkelijk gering afhankelijk van de lengte van de lijn en van het aantal gebruikers van die laatste dienst.
- tot 3 km is die vermindering echt onmerkbaar voor de eindgebruiker: de commerciële presentaties van de adsl-aanbiedingen stellen een theoretische downloadsnelheid voor (typisch 4 Mbps) terwijl de werkelijk beschikbare snelheid afhankelijk is van verschillende factoren, zoals de afstand tussen de apparatuur van de operator en de eindgebruiker en de kwaliteit van de kabel: men kan enkel vaststellen dat de werkelijke verschillen tussen de werkelijke prestaties van de lijnen en de commerciële presentatie groter zijn dan de vermindering die wordt veroorzaakt door de installatie van gebruikers van bijlage M, zonder dat dit invloed heeft op de perceptie die de klant van de geleverde dienst heeft.
- aangezien die vermindering lager is dan de schommelingen die verband houden met de afstand en met de kwaliteit van de kabel (zowel de commerciële presentatie als de algemene voorwaarden van Belgacom zwijgen daarover en vermelden alleen een maximale downloadsnelheid van 4 Mbps), rechtvaardigt de invoering van bijlage M geenszins een wijziging van de commerciële presentatie van de bestaande producten en vormt die dus geen nadeel.
- gelet op het feit dat de vermindering door de invoering van bijlage M lager is dan de verminderingen die te maken hebben met de afstand tussen de apparatuur van de operator en van de klant, kan men er niet van uitgaan dat die een nieuwe parameter zal invoeren die een negatieve invloed zal uitoefenen op de gebruiker bij zijn keuze tussen adsl of de kabel.
- de nieuwe kabelaanbiedingen hebben betrekking op snelheden van 10 tot 20 Mbps; dit zijn verschillen die heel wat hoger zijn dan de snelheidsverminderingen in kwestie; de invoering van bijlage M kan dus niet worden beschouwd als een handicap in het kader van die concurrentie.
- er bestaan nichemarkten (peer-to-peer, multilijn-ISDN voor KMO's) waarvoor adsl2+ bijlage M de enige xDSL-oplossing is die een upstreamsnelheid kan leveren die aan de vraag voldoet tegen een kostprijs die voor de markt aanvaardbaar is. Die markten zijn te klein om op een concurrentiële manier te kunnen worden bediend door SDSL.
- in de bijdragen wordt gezegd dat bijlage M boven 3 km geen echte voordelen meer biedt. Aangezien de impact ervan op dat ogenblik verhoudingsgewijs groter is voor de eindgebruiker, is het gepast (impact op de bestaande gebruikers te vermijden) en niet nadelig (de overeenstemmende diensten kunnen niet meer worden verstrekt) om de roll-out ervan boven 3 km te verbieden.

Besluit de Raad om het gebruik van bijlage M toe te staan tot 3 km afstand van de DSLAM. Bijgevolg vraagt de Raad aan Belgacom om tegen 18 augustus 2006 een toevoeging aan het referentieaanbod BRUO - ter goedkeuring - voor te stellen, die in overeenstemming is met dit besluit. Die toevoeging zal van toepassing zijn na goedkeuring door het Instituut.

In verband met bijlage L staat de Raad het gebruik ervan niet toe, omdat er geen regels inzake roll-out zijn voorgesteld. Niettemin kan elke operator bij het Instituut een verzoek in die zin indienen. Dat verzoek wordt dan behandeld tijdens een vergadering van de Task Group Spectrum Management, gevolgd door een openbare raadpleging over de regels die moeten worden toegepast.

BEROEPSMOGELIJKHEDEN

Overeenkomstig de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003, hebt u de mogelijkheid om tegen dit besluit beroep aan te tekenen bij het hof van beroep te Brussel, Poelaertplein 1, B-1000 Brussel binnen zestig dagen na de kennisgeving ervan. Het hoger beroep wordt ingesteld: 1° bij akte van een gerechtsdeurwaarder die aan de tegenpartij wordt betekend; 2° bij een verzoekschrift dat, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, ingediend wordt op de griffie van het gerecht in hoger beroep; 3° bij ter post aangetekende brief die aan de griffie wordt gezonden; 4° bij conclusie, ten aanzien van iedere partij die bij het geding aanwezig of vertegenwoordigd is. Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid de vermeldingen van artikel 1057 van het gerechtelijk wetboek.

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Deneff
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad